

(od 1924), na 15 km (od 1956) i na 30 km (od 1956); s.t. za žene na 10 km (od 1952) i na 5 km (od 1964); štafeto trčanje za muškarce 4 x 10 km (od 1936), štafeto trčanje za žene 4 x 5 km (od 1946). S.t. na 18 km za muškarce bilo je na programu OI od 1924 do 1952. PS se održavaju svake druge godine od 1924 za muškarce i od 1954 za žene.

skije, 1 skijanje: daske sa zavijenim vrhovima, obično duž. 170–250 cm, šir. 5–10 cm, pričvršćene za obuću specijalnim vezovima; omogućuju uz pomoć štapova lako kretanje po snijegu. Izrađuju se iz plastičnih masa, višeslojnog lijepljenog drveta, metala i različitih kombinacija tih materijala. Rubnici s. izrađeni su od čelika. Dijelovi s. su: vrh (prednji blago zavijeni kraj s.), rep (zadnji dio s.) i most (srednji dio između vrha i repa). Na mostu su montirani vezovi. Gornji dio s. naziva se zaštitna površina, donji dio klizna površina, koja je omeđena rubnicima. Uzduž po sredini klizne površine urezan je žlijeb za lakše održavanje smjera. Klizna površina suvremenih s. presvučena je polietilenskim slojem koji omogućava bolje klizanje s., a dodatnim mazanjem voskom se klizanje može i povećati. Skije se pričvršćuju za obuću vezovima, koji se međusobno bitno razlikuju ovisno o namjeni za koju je s. građena. Prema namjeni posebno se proizvode s. za alpsko skijanje, za skijaško trčanje, za skijaške skokove, za akrobatsko skijanje i dr. Za natjecanja u alpskim disciplinama duž. s. je oko 2–2,30 m; posebni su modeli za spust (šire s. od metala ili plastičnih masa), za slalom (uske s., najčešće od plastičnih masa) te za veleslalom (po šir. između s. za spust i slalom). Kod proizvođača s. uobičajeno je svrstavanje u skupine prema zahtjevima po znanju skijaša od početnika do vrhunskih skijaša. To su grupe S (za natjecatelje). A (za napredne skijaše koji vladaju paralelnom tehnikom uz umjerene brzine), L (za početnike) i I (za posebnu namjenu kao visokoolapske ture, akrobatsko skijanje i dr.). Duž. s. određuje se prema tjele. visini skijaša i određenom dodatku u cm ovisno o modelu s. Za početnike se proizvode i posebne kratke i mini s. koje su po 40 cm i kraće od normalnih. S. za trčanje su lagane i elastične, duž. 2–2,20 m, uže su od s. za alpsko skijanje. S. za skokove i letove su duž. oko 25 m, tež. 7–9 kg, šir. 10 cm, a na kliznoj površini su urezana 3 žlijeba radi lakšeg održavanja smjera na zaleći i doskočištu.

2 skijanje na vodi: rekvizit od drveta, plastične mase ili metala; može biti različitog oblika, duž. i šir., ovisno o namjeni, pravilima, tež. skijaša i jačini motora vučnog čamca. Na gornjoj površini s. montirani su vezovi, tj.

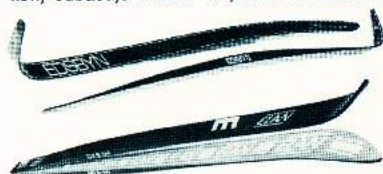
SKIJAŠKO TRČANJE: 1 start; 2. natjecanje; 3. cipela za skijaško trčanje

kalupi od gume ili plastike za stopala. Prednji dio veza je fiksiran, a stražnji se može pomicati i prilagoditi veličini stopala. U vez se uvijek uvlači mokra noga. Sve vrste s. imaju zaobljene i na gore povijene vrhove. Većina s. ima na donjoj strani 1 ili 2 peraje (kobilice), koje spriječavaju klizanje u stranu. Za slalom se koristi monoskija duž. do 170 cm, šir. 20–25 cm, odzad je sužena, ima repnu peraju, odzdo je konkavna odn. ima tunel; za skokove se koriste dvije skije, ravne, s blago zaobljenim vrhom, dugačkom perajom, duž. do 200 cm ovisno o vis. i tež. skijaša na vodi; za figure mogu se koristiti dvije s. ili najčešće monoskija pravokutnog oblika duž. oko 80 cm, šir. oko 40 cm, bez peraje.

skijering (norv. skjåring), skijanje pomoću konjske ili motorne vuče; skijaš se vozi

pomoću dugog konopca za koji se drži rukama i držeći uzde sam upravlja konjem ili ga povlači konjska zaprega, odn. motorno vozilo, najčešće specijalno opremljeni motocikl s metalnim šiljcima na gumi stražnjeg kotača. Pri konjskoj vuči, između uzda napeto je platno koje zaštićuje sportaša od snijega koji konj odbacuje u trku. S. je u ravničarskim

SKIJE za trčanje (gore), za skokove (dolje)

SKIJERING

